

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 107.

Fjerde Session.

35te Møde.

Torsdagen d. 9. December.

(Fortf.)

Formanden (fortf.): Paa de Herrer Medlemmers Bladser vil findes omdeelt Forslag fra Udvalget for Thingets Forretningsorden til en Bestemmelse, vedrørende en af Thingets Embedsmænd. Dette Forslag vil senere komme under Behandling.

Jeg tillader mig at erindre om, at Uendningsforslag til 2den Behandling af Lovudkastet om Begunstigelser for Handelen paa fremmede Verdensdele vare indkaldte til Begyndelsen af dette Møde.

Man gik derpaa efter Dagsordenen til Afgjørelsen af, om den af Rigsdagsmanden for Københavns 1ste Valgkreds (Wikkens) i Gaarsmødet anmeldte Forespørgsel til Krigsministeren maa stilles.

Det vedtoges uden Afstemning, at Forespørgslen maatte stilles.

Man gik dernæst til det følgende Nummer paa Dagsordenen, Fortsættelse af 2den Behandling af „Udkast til Lov om Ophævelse af Toldforskjellen mellem Danmark samt Slesvig og Holsteen“.

Ordføreren: Forinden jeg gaaer ind paa at besvare de Indvendinger mod Udvalgets Indstilling til § 5, som fremkom fra de høitærede Ministre, skal jeg sige et Par Ord i Anledning af nogle Uttringer, der faldt fra den ærede Rigsdagsmand for Holst. Amts 2den Valgkreds (Tscherning), idet han med et vemodigt Blik saae tilbage til de faldne Uendningsforslag, hvortil han havde en ulykkelig Kjærlighed. Han lod nemlig falde en af de Uttringer, som ere ham saa eiendommelige, og som omkrybe i det parlamentariske Sprog ville lyde saa, at Udvalget viste, at det ikke

tilfulde vilde Frihandelen, fordi det ikke vilde Toldgrændsens Ophævelse; — saaledes idetmindste forstod jeg ham, og i den Anledning havde jeg ladet falde en Uttring til min Side-mand, som blev optagen af den ærede Rigsdagsmand. Den Naade, hvorpaa den ærede Rigsdagsmand forklarede denne Uttring, skal jeg ikke forsøge at omskrive i det parlamentariske Sprog; men jeg skal kun bemærke, at den gik ud paa, at man kan vilde Frihandelen uden derfor altid at vilde en Toldgrændses Ophævelse imellem Lande eller imellem Landsdele. Naar f. Ex. to Lande som Holland og Belgien begge følge Frihandelsprincippet, saa kan man dog meget gjerne modsætte sig Forslag, der fremkomme om at ophæve Toldgrændsen imellem disse Lande (Tscherning: Na Sludder, med Respect at sige). Jeg maa alvorligt frabede mig slige Uttringer af den ærede Rigsdagsmand.

Formanden: Er der falden Uttringer, som ikke ere sømmelige, maa jeg vistnok i høi Grad ønske saadanne private Uttringer borte; jeg hørte selv Uttringen „med Respect at sige“, og dette antyder, at der kan være faldet et mindre passende Udtryk, og jeg troede at turde gjøre Regning paa, at man ikke paa en saadan Naade vilde forstyrre en Taler, da det ikke er Alle, der ere lige hårdede mod slige Afbrydelse.

Ordføreren: Jeg skal til Støtte for min Paastand, at Frihandelsprincippet ikke absolut medfører Toldgrændsens Ophævelse imellem Landsdele, fremsøge, at de to høitærede Ministre, der igaar udtalte sig, begge vare enige i, at Danmark har et meget liberalt Toldsystem, men dog er der en Landsdeel, som har et endnu liberalere, og det er Holsteen, og mellem Danmark og Holsteen bestaaer den Dag i Dag en Toldgrændse. Altsaa har man